

HECE

335

KASIM 2024

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-210X

Yıl: 28 Sayı: 335

Kasım 2024 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Ulusal

Hece Yayıncılık Ltd. Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

Ömer Faruk Ergezen

Yayın Yönetmeni

Hatice Bildirici

Yayın Kurulu

Âtîf Bedir, Eyyüp Akyüz, Faruk Uysal, İbrahim Demirci,

Özlem Güner

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim

Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14

www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr, bilgi@hece.com.tr

twitter.com/hecedergi

facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: Emsal Matbaa Tanıtım Hizmetleri San ve Tic.Ltd.Şti.

Bahçekapı Mah. 2477.Cadde. No:6 Etimesgut/Ankara

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

2024 Abonelik Bedeli:

Hece Dergisi: 2.200 TL

Heceöykü: 900 TL

Hece Dergisi+Heceöykü: 2.990 TL

Hece Dergisi Kurumsal: 4.208 TL

Heceöykü Kurumsal: 2.419 TL

(2024 Yılı Dergi Aboneliğine 2024 Özel Sayıları Dâhildir)

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.10.2024

İÇİNDEKİLER

4 İLLÜSTRASYON

Zeynep Hilal Özder, 4

5 EŞİK

İbrahim Demirci / "Sık Sık, Pek Tatlı, Pek Keyif Verici" / 5

6 ŞİİR

Faruk Uysal, Hypatia, 6 / **Emre Demir**, Olimpiyatlara Konteyner Gönderen Şehir, 7 / **Osman Özbahçe**, Meraba Ben Ömer ve Bu Benim Bir Günüm, 9 / **Sinan Davulcu**, Köpüklü Şiir, 15 / **Eyyüp Akyüz**, Bir Sırrı Ziyaret, 16 / **Yunus Emre Altuntaş**, Kanara, 17 / **Ahmet Yılmaz**, Yoksa Ben, 18 / **Burhan Tuz**, Aynı Eller Aynı Yerden ve Zeynep, 19

20 HECE'DE İLKLER

Elif Kocaman, Bosna'da Olan Bosna'da Kalır, 20

21 ÇEVİRİ ŞİİR

Robert Frost, Çeviren: **Faruk Uysal**, Kar Tozu, 21 - Bir Kar Akşamında Ormanda, 23 / **Muin Besisso**, Çeviren: **İbrahim Demirci**, Çocuklarımızın Gözleri, 24

27 SÖYLEŞİ

Cihan Aktaş İle Yazmak ve Romanları Üzerine, Konuşan: Zeynep Sati Yalçın, 27

35 DOSYA: Gazze Karşısında Entelektüel Duruş

Sunuş, Dosya Editörü: Hatice Bildirici, 35 / **Nurcan Özkaplan Yurdakul ile Siyonizm ve Filistin Meselesi Hakkındaki Cehaletimiz Üzerine**, Konuşan: Hatice Bildirici, 36 / **Peren Birsaygılı Mut ile Filistin, Siyonizm ve Edebiyatın Gücü**, Konuşan: Hatice Bildirici, 43 / **Osman Özbahçe**, Filistin İçin Savaşmaya Yemin Ettim, 48 / **Yıldız Ramazonoğlu**, Gazzeliler İçin Buluştuk, 58 / **Ali K. Metin**, Soykırıma Karşı Yeni Bir Dünya Arayışı, 60 / **Kadir Canatan**, Küresel Sorunlar ve Gazze Karşısında Entelektüellerin Rolü, 65 / **Âtîf Bedir**, Organize Kötülük, 70 / **Zeki Bulduk**, Yahya Sınvar'ın İşaret Parmağı, 74 / **Hüseyin Akın**, Olup Bitenlerin Olup Bitmememiş Olması İçin Entelektüel Duruş'a Dair Notlar, 77 / **Muhammed Hüseyin Mercan**, Aksa Tufanı'nı Çerçvelendirmek, 81 / **Arif Ay**, Sözü'n ve Yazının Anlamını Yitirmesi, 84 / **Siddik Yurtsever**, Sakının Hey, 85 / **Mehmet Kurtoğlu**, Shakespeare ve Antisemitizm *Venedik Taciri*, 87

93 GEÇMİŞTEN GELEN

Ziyaeddin Fahri'nin Bir Şiiri, Hazırlayan: İbrahim Demirci, 93

95 ÇEVİRMENİN SESİ

Faruk Uysal ile Söyleşi, Konuşan: Zeynep Arslan, 95

105 BAŞKA BAKIŞ

Mehmet Solak, Yazarın Niyeti, Okurun Beklentisi, 105

108 DENEME

Şükriye Şen, Ebet Müddet Gül- Adapazarı, 108 / Ahmet Melih Karauğuz, Yapay Dil Yapay Zekada Mantıksal Yapılar, Bağlam ve Anlamın Sınırları, 110

116 YAZI

Halil İbrahim Aydın, Beytül Hikme'den Modern Üniversitelere: İlim Yolu, 116

120 YAZIYA NİÇİN VE NASIL

BAŞLADINIZ?

Esra Özdemir Demirci, 130

123 YAZI

Nuray Alper, Şiirin Şiirle Yarıştığı; Mehmet Solak'ın Artçıl Sızısı, 123

127 BİR ROMAN HAKKINDA

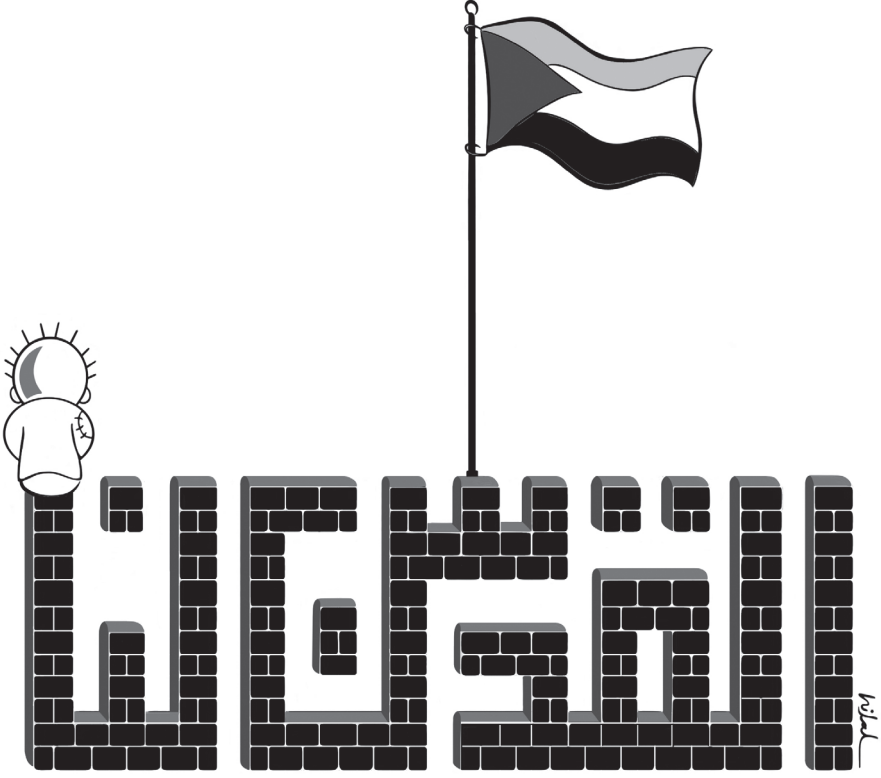
Aslıhan Keleş Kurtoğlu, İstanbul'da Bir Polisiye: Kadıköy'de Muhakkak Bir Define Var, 127 / Beyhan Keçeli, Görünmez Kedileri Görenler, 130

133 PORTRÉ

Mehmet Ayıcı, Orada Bir Dağ, 133

135 KİTAPLIK

Türkan Bayrakçı, Adam Olacak Çocuk: Wole Soyinka, 135 / Selçuk Çınar, Rengârenk ve Ritmik Üzerine, 137 / İlke Hicran Aydoğan, Bir Yolculuk Romanı: Trak, 140 / Bergüzar Ulusoy, Her Yaştan Gence Seslenen Destansı Bir Roman: Bilge Kağan, 142

İllüstrasyon: Zeynep Hilal Özder

İbrahim Demirci

“SIK SIK, PEK TATLI, PEK KEYİF VERİCİ”

Orhan Hançerlioğlu'nun büyük boy sözlüklerini, ansiklopedilerini çeşitli kütüphanelerde gördüm. Onlardan herhangi birine bakıp bakmadığımı bile hatırlamıyorum ama içimde bir çeşit güvensizlik olduğunu söylemeliyim.

Orhan Hançerlioğlu adını bir de Süleyman Demirel'e mason olduğu hâlde mason olmadığına ilişkin belge verilmesinden sonra bu durumu protesto etmek üzere Türkiye Masonluğunu bölen ekiple, hattâ o ekibin başında gördüm.

Yazarın kurmaca metinler de kaleme aldığını biraz geç öğrendim. *Ali* adlı romanının 1956 yılında Türk Dil Kurumu “Yazın Ödülü”ne layık görüldüğünü öğrenince o romanı merak ettim. Nihayet o kitabı edinip okudum. Ekim 1955 tarihinde Varlık Cep Kitapları: 151 ve Varlık Yayınları 380 numaralı kitap olarak okura sunulan *Ali*, 103 sayfa. Sekiz bölümlük romanın başında yazar, kısa bir açıklama yapmış: “Aliyi bir gece yarısı Tophane'nin arka sokaklarından birinde tanıdım.” cümlesiyle başlayan bu açıklamada Ali'nin fiziksel ve ruhsal kimi özellikleri anılıyor.

İkinci paragrafın şu cümleleri, beni şaşırttı:

Bilgisizdi. Ahmak, iki yüzlüydü. En küçük bir baskının karşısında korkudan titrediğini görmüştüm. Cimri, kıskanç, bencil doğmuştu. Oysa bütün bunlara karşı iyikalpli, insansever bir görünüşü vardı. Önce onunla bu yüzden ilgilendim. Sonra, şöyle düşündüm: Ali bu yapısı, bu aklı, bu yaradılışıyla bir bakkal, bir öğrenci, bir memur, ya da bir sanatçı olamaz mıydı, hele bir mirasyedi, bir tüccar, bir bakan?

“Cimri, kıskanç, bencil doğmak” ne demek? “Bilgisiz” ve “ahmak” diye damgaladığımız birinin “aklı” ne işe yarar? Yazar, önce Tophane'de gördüğü Ali'yi anlatmış, sonra da sırasıyla bakkal, öğrenci... diye sıraladığı yedi Ali'yi. Romanda ülkemize ve insanlarına ilişkin pek çok gerçeklik, zaman zaman mizahileşen bir dille sergilenmiş. Fakat ilk bölümde gördüğüm bir cümle beni hayli düşündürdü. Üstelik bu cümle, anlatıcıya, yani Orhan Hançerlioğlu'na ait:

“Bir insanın başka bir insanı tokatlaması, hem de hiçbir sebep olmadan, Ali'nin de sık sık yaptığı, pek tatlı, pek keyif verici bir şeydi.” (s. 6)

Bir insanın bir insanı tokatlaması, hem de hiçbir sebep olmadan...

Vay be!

Faruk Uysal

HYPATIA

eski din yeni din fark etmez
kurbanla çoğalır kutsalın çocukları
kurban vicdandır kalabalıklara.

artık kimseyi korkutmuyordu tanrıların gazabı
Hypatia göklere bakmakla meşgulken
onlar tanrıları bir bir kovuyordu yeryüzünden.

kırlangıçsız geçen bir mevsimdi
ormanda ağacı göremeyenler
gördüler kurban kanıyla kabaran baharı.

önce bir yudum su verilirdi
ama onu da çok gördüler
kalabalıklar için Hypatia kusursuz bir kurbandı.

ey kendini suskunluğun içine saklayan tanrılar
sizden yardım beklemek boşuna
o bakire artık göklerin koruması altında.

düşler göklerde gezer yıldızların arasında
görev alanına girmez yargıçların
haberi olmaz onların göklerde olup bitenden.

işte Hypatia orada sazlar arasında
yarısı suya gömülmüş, tahrif edilmiş bir kadın heykeli
görmez gözlerle göklere bakıyor hâlâ.

Meraklısı için not:

Hypatia (MS. 370-415), İskenderiyeli bir bilim kadını, filozof ve astronom. Günümüzde daha çok vahşice katledilmesiyle bilinse de etkileyici hayatı, din - bilim çatışmalarının çıkış noktalarını görmemiz bakımından büyüleyici bir merceğe sahip.

Emre Demir

OLİMPİYATLARA KONTEYNER GÖNDEREN ŞEHİR

Ey çağın ileri gelenleri,
durun!
çok ileri gitmeyin
gitmeyin, dönün o büyük kapılara secdeden
kibleye
kapılandığınız, kapıldığınız nehirler
boğacak hepinizi, durun!

Ey geri duranlar,
yürüyün
betondan labirent bir şehirde
boğazlı, lüks bir kazaktır şehir
çekiştirilmekten kağşamış,
kullanılmaktan rengi atmış.
sokaklarda cirit atan konteynerler
- olsun cirit ata sporudur
konteynerler boğazına kadar tıka basa...
gerçi, biz burada buna
şehrin takısı deriz
çünkü şehir el değmemiş bir kadındır
ve kadınlar çiçek,
erkekler olsa olsa saksı
ki saksıyı daima çalıştırmak gerek.

Ey ileri gelenler,
unutmayın!
mazlumun ahı aheste çıkar,
merdivenlerden
çünkü mazlum mesai çıkışlıdır
zincirlikuyu, şirinevler merdivenleri
eylem planı gereği iş bırakmıştır
yoktur yürüyecek halleri.
basamaklarda birkaç sonbahardan kalma
yığınla yaprak
ve sema bana, bize, şehre bakacak ağlayarak.

Ey geri duranlar,
bekleme yapmayın, ilerleyin!
ana arterler ana baba günü
tali yolları seçin
yusuf değilse de adınız ortada kuyu var
yandan geçin

geçin birkaç heykel, üç beş metro inşaatı,
azıcık maytap

elli metre sonra sağa...
istediğiniz yere geldiniz.

İsteddiğiniz yerde
bunalım satılıyor çok faizle, çok vadeli
sesi yüksek çıkıyor birilerinin
gözü kaşı ayrı,
hobaaa çiftetelli

istediğiniz yerde
ulaşım temenni, ulaşmak hayali
kentsel bölüşüm, bak o tamam
fevkalâdenin fevki.

Osman Özbahçe

MERABA BEN ÖMER VE BU BENİM BİR GÜNÜM

Meraba ben ömer.
ve bu benim bir günüm.

İkile İkinci Yeni
Mutedil Kan
-Bir Ülen Şiiri- yazmak istiyorum
dünyanın en kolay, en basit şiirini yazmak istiyorum
okuya okuya bitiremesinler

meraba, ben ömer, perendeci, taklacı ömer
edebiyat dersinde ikile dedim diye
hoca beni tersledi
edebiyat dersi ölü bir ders
din dersi ölü bir ders
okul ölü bir okul
oysa şiir kalbe tesir eder
eski sokaklar, *asmalı minare, gölgeli mescit*
esmer camiler ezansız semtler kalbe tesir eder
orda insan
ülkesini sürükleyerek çıkarır
peşinde sürü sürü, küme küme, peş peşe gelen kuşlar
berrak bir gökyüzü taşır

orda kurtlar ve ıslık çalan rüzgâr
gece ve gündüz içinde yaşar

ikile ikinci yeni
orda teraziyi melekler izler
fiyat etiketini
marketler gizler
modern dünya cahil şehirler
güçlünün güçsüzü ezmesi
insanın

sürüler hâline gelmesi
orda bütün saatler sağır, bütün telefonlar, günaydınlar, arkadaşlar
meraba, ben ömer, perendeci, taklacı ömer
aramızdaki ilişkiyi istiare edebilmeme imkân yok
kime dokunsam bir kış rüzgârı
kaplıyor içimi

insanlar merhabalaştıkça yalnız
kafamda sana anlatacak bir hikâye, ilgini çekecek bir konu
başımın geçen bir olay arıyorum
hiçbir şey yok, ikimiz yok
ikimiz kopuk, ikimiz pul
“Yalnız kalmıştım. Durumum gayet berbattı.”
Kimeye ulaşamıyordum. Yüksek binalar yedi tepeli insanlar
Hayatımın en uzun şiirini yazmaya başladım
Okuya okuya bitiremesinler
Sağır telefonların, günaydınların, arkadaşların içinde sürükleye sürükleye
Akışkan konuşmalar köşe bucak kucaklaşmalar
Kimi getirdilerse yanıma gebersinler
“Aramızda eşitlik yok. Eşitlik olmayınca da dostluk nasıl kurulur?”
“Ah, kim barıştırabilir beni şimdi insanlarla?”
“Yeni yeni akşam oluyordu. Güneş ikinizi de aydınlatıyordu.”

ikile ikinci yeni
yüzeyde geziniyoruz
her şeyin yüzeyi
iyi geliyor iç bükey güveyi
saçlarımı kestirsem
çağlar berber çağlar durur karşımda
çağrı mobilyanın yanında acar hırdavat
ince işçilik ayrıntılı değerlendirmeler
yığıldı genellemeler standart paketler üzerine kurulu dünya
yığıldı gece ve gündüz
usul usul avcuma doldu
yıldızlar ve güneş
hatıra hafıza ne varsa sildiler
insanı mucize hâline getirdiler

ikile ikinci yeni
her şeyin yüzeyi ikile
uzun bir şiir yazmak istiyorum
okuya okuya bitiremesinler
genellemeler standart paketler üzerine kurulu bu dünyada
ayaklarım yere basmıyor benim
sürükleye sürükleye çıkıyorum ülkemi kopuk kopuk
gerçek kopuk kopuk pul pul
derinleşmek istediğimiz ne varsa
kopuk
pul pul

şiiri otomatige bağlayacağımı zannediyorsunuz değil mi. ikileye ikileye unuttuklarımı, ıvır zıvırı saymaya başlayacağımı. daha olmazsa zekâ oyunları oynayacağımı. siz beni ne zannediyorsunuz? hipokondri? hipopotom? bu ülkenin kendini değiştirmesi için bin yıl mı bekleyeceğim. temiz bir cümle için her defasında eski defterleri mi karıştıracam. böyle böyle unutmayı. başa dönmeyi. ben oysa 500 kiloya kadar çıktım bekleyi bekleyi. ikile her şeyin yüzeyi. uzak kalan kalemler. kabarcıklar biçiminde doğan adamlar. kopuk kopuk pul pul gerçek. ikile.

ey ev halkı
ey genç adam ruhu
renk renk renga renk
çık artık nerdeysen nerden geleceksen
yetiş ey ölüm
damarlarına doldur
seni duraklatan ne varsa
sürükleyi sürükleyi vur
kopuk kopuk
pul pul vur

ey ev halkı
ey genç adam ruhu
yusufu kurt yedi
ömeri kurt yedi
yusufu kurt yemiş. ama sen bana inanmazsın. yusufu kurt yemiş. yetiş ey ölüm. yetiş ölüm yusufu. ömer yusufu. yetiş ikimiz yok birimiz var toplumsal dünya yusufu. yetiş tesir edecek ömeri. insanlığın dünya üzerinde 1000 yılı kalmış. bekleyi bekleyi 500 kiloya kadar çıktım. sağ bacak varis. sızlayı sızlayı filistine doğru eğimli. filistini istiare ettim Mursi eğimli. Heniyye eğimli. bayramın birinci günü üç oğlu ve dört torunu

şehit edildi. “oğullarımın kanı halkımızın kanından daha aziz değerlidir.” eğimli. “şehit oğullarım zamanın ve mekânın onuruna sabiptir.” eğimli. istiare ettim eğimli eğimli. hapisede bağırta bağırta öldürdüler Mursiyi. eğimli. mahkemede öldürdüler. cenazesine kimsenin katılmasına izin vermediler. asker polis kuşattı mezarlığı izin vermediler. silahların gölgesinde gömdüler Mursiyi. yetiş ey ölüm. istiare ettim *garip meyveli ağaç* eğimli. iyi ki kalbi sola koymuşlar. tıptırtısı geliyor eğimli. sağdan ameliyata aldılar beni eğimli eğimli. ameliyathaneyi bir görseniz. bayram yeri. yav dedim bayram babamın adı. bayılırım bayrama. 11 numaraya çek sol açık bu dediler. edip miydi turgut mıydı ölmüş bu dediler. hey yavrum damar açık. sol açık. sağdan girecek bu. sezai yolda bulmuş dediler. filistine doğru eğimli. kanla karışık un getirdim eve. 1000 yıl eğimli. ey ev halkı. genç adam halkı. kanla karışık un getirdim eve. seni bekleyi bekleyi. hepsi yağmurun taneleri. hepsi jelatinli güzel kaplanmış evleri. cahil şehirleri. getirdim eve. ev değiş. öz değiş. biçim değiş. yetiş ey ölüm. eğimli dünya. değiş.

Yalnız, yapayalnız kalmıştım.

Durumum gayet berbattı.

Yaşamalanım sokakların kalbi, ucuz pastanelerin kalbi

Yerinde duramaz olmuştu eğimli

Sana doğru içimi kaplayan

yaşamalanım habitusun habitusu

en kötü acı

en kötü pişmanlık

en kötü karanlık

sokakların kalbi, ucuz pastanelerin

ey yüksek binalar

aramızda eşitlik yok

eşitlik olmayınca da dostluk

nasıl kurulur habitusun habitusu

oysa şiir kalbe tesir eder

Müslüman yüzü tesir eder. “*eskiden dua edilmiş şey, bağlanılmış şey, diz çökülmüş.*” tesir eder. “*Müslüman yüzü, kuş sesleri ve çiçek kokuları gibi fecrin en güzel tecellilerindedir.*”

güneş ordan dağılır. kalp yerini bulur. çocukların neşesi, kuşların neşesi yerini bulur.

tat vermeyen ne varsa. karşılıklı duran kimse. yerini bulur. iki dünya, üzölmek için

birbirinden ayrılan kimse. yerini bulur yeni yeni uyanmış, dünyaya dokunmak için

sıra bekler kimse. tek tek dokunmak için sıra bekler güneş. kalp sıra bekler. samimiyet

mekteplerinde hakikatin bir parçası olmak öğretilir. tıptırtısı gelir inceden ince. iki-

miz birbirini sevince. ikimiz yokuz. yoksuz yokuz. yoksuz bir. yoksuz hiçbir. şiir sana

gelince, kurala bağlayamazsın, ikimiz birbirini sevince, aradığın ilhamın önünü kesen

ne varsa yerini bulur.

ey ev halkı

ey yapısal dönüşüm

güçlü fikirler siyasetsiz şiirler

dallı budaklı kırmızı şapkalı fikirler. şakaya getirip getirip kurduğumuz cümle: paranın yoluna giren yoldan çıkmıyor. ben bunun ilmini okudum. ordan çıkmıyor. almak satmak dünyası. onların dünyası. anla artık siyasetin bir ideali yok. siyasetin siyasi bir ideali yok. anla artık ikimiz yok. hitap edecek kimse kalmamış. belirsiz, karanlık, dokunamadığın bir dünya. içinde yaşadığın boş bir hava. kalmamış onlar için ay ülkesi, güneş ülkesi, dünya ülkesi. hepsi yaşadıkları hayatın mazereti. kimsenin kafasını kaldırdığı yok. oysa şiir yapısal dönüşüm noktalarında yenileşiyor. yenileşme düşük standartlarda üretilen şiiri silip atıyor. şiir yenileşmesi sırasında üretilen nizami olmayan metinlerin sosyo-kültürel özellikleri nelerdir? dünyayı silip atan siyasetin özellikleri nelerdir? oysa kurala bağlayamazsın şiiri, hakikati. o açar. muttarid, muttasıl, muannid.. açar.

o açar

ey ev halkı

devlet devleti

ey genç adam ruhu

devret devleti

insanlar yaşadıkları hayatın mazereti. insanlar teke evet, çoka hayır. *düşünme. arzu et sade. bak böcekler de öyle yapıyor.* kalmamış onlar için ay ülkesi, güneş ülkesi, dünya ülkesi. hani nerde filistin ilkesi. nerde islâm sosyal islâm toplum. küçük kurşunlarla vuruyorlar çocukları. bulutlar bile kılık değiştiriyor orda. bomba bulutları. yüksele yüksele kılık değiştiriyor. kalp değiştiriyor insan orda. oysa çıkmaz insanın içinden hakikat içeriği. sabit fikir. beyin baştan yazar kendini orda. kalp baştan yazar. akıyor orda ırmaklar. kopuk kopuk güneş, iki dünya iki gündüz. akıyor birbirine kopuk kopuk orda batan ay. evetse evet, hayırsa hayır. akıyor orda dünya. akıyor ikinci sonu akşam üzeri yürüyüşe çıksan da evde oturup şiir yazsan da, akıyor dünya. sabit fikir. değişmez şiir. baştan yazar kendini. insan orda.

ikile ikinci yeni

küçük kurşunlarla vuruyorlar çocukları

çocukları küçük

kurşunlarla vuruyorlar

kanla karışık

undan ekmekleri

kopuk kopuk

pul pul evleri

belirsiz, karanlık, dokunamadığın bir dünya

içinde yaşadığın boş bir hava

kalmamış onlar için ay ülkesi, güneş ülkesi, dünya ülkesi

Ey ev halkı
Ey genç adam ruhu
Depremi kamçıldım
Susturdum yeryüzünü
Susturdum yanılığları taşan suyu
Gök ve yer sizin için
Gözyaşı dökmeyecek
Bir daha birbirinizi
Sevemeyeceksiniz
Kalpleriniz kuruyacak

Seni hatırladıkça taşan suyu geri yolladım
ey ev halkı
kopuk kopuk
pul pul yeni dünya
seni geri yolladım
artık *bu ev bana dayanamaz*
ikinci yeni dayanamaz
şiir baştan yazar kendini
soldan sağa aşağıdan yukarıya bütün açıklamalar
sonu gelmez bütün açıklamalar
baştan yazar kendini insan orda bir kurbağanın üstünde zıplayı zıplayı dünyayı do-
laştığını zanneden bir mantar cücesi. yeşil sarıklı mantar cücesi. kılıcı da pek ince.

İkile İkinci Yeni
Ömer yağmur bulutlarıyla konuşur
Yanakları kızaran kızlarla
Gökkuşağında şakıyan
Güneş parçalarıyla

Ömer kuşlarla konuşur
Rüzgâr emirlerimi sana ulaştırmadı mı!
Uçan Şems perende atar gökkuşağında
Kuşlarla yarışır

ikile ikinci yeni
belirsiz, karanlık, dokunamadığın bir dünya
içinde yaşadığın boş bir hava
ikile

Sinan Davulcu

KÖPÜKLÜ ŞİİR

Ben bu denizleri kuşatılmış şehri tutup
kirlî kuşların öteki yüzüne mi yazsam
insandan arttırılmış bir arzuhal sonuçta bakmanın yarısı
diğer yarıda köpükler, kahveler, kuşluğu Türkçenin

Bilmediğimiz adreslere nasıl da yığılmış beklèmeler
hüzzam bir balkondur şimdi gelmez sanılan uzak
renge atmış, sesimizle yıkanmaktan perdelerin
gemilerin dumanı tersinden kurulmuş gecelere mi sinmiş

Azap çeker gibi fotoğraf çektiren dipsiz kıyılar
bitmek tükenmek bilmeyen bir geçmişle ıslanıyor
göğsümdeki taşları döksem diyorum, içim el vermiyor
el vermiyor çekiler balıksırtı sözcüklerin ağırlığına

Otursak şurada bir susku molası versek örneğin
sözleri yerinden etsek dilimiz dönse göğe yakın
haraç mezat bozduğumuz kabaran kelimelerin
bitse zengin kalkışı hiç yorulmasak sınanmaktan